

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/314/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207454
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614207454.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, A. E., toho času bytom J. XXX, A. E. - Z., o zaplatenie 9.799,32 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/217/2014-97 zo dňa 26. februára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudku okresného súdu vo výroku odvolaním nenapadnutého (v poradí prvý výrok) sa krajský súd **n e d o t ý k a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 7.010,61 Eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.09.2011 do 11.08.2013 vo výške 206,28 Eur, s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 4.010,61 Eur od 22.08.2013 do zaplatenia, ktorú sumu povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 80,00 Eur vždy do každého 15. dňa toho - ktorého mesiaca, pričom 1. splátka je splatná právoplatnosťou rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh (v poradí prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (v poradí druhý výrok), navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 252,63 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 554,26 Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť ich na účet právneho zástupcu navrhovateľa v mesačných splátkach po 20,00 Eur (v poradí tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporcom bola dňa 19.03.2009 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0334333534, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 6.000,00 Eur, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach po 105,47 Eur so splatnosťou 1. splátky 20.04.2009. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 20.02.2019, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej už len „RPMN“) bola dojednaná na 19,49 %, priemerná RPMN na 17,91 % a úroková sadzba na 16,60 % ročne. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 9.799,32 Eur, t.j. 93 mesačných splátok za obdobie od 20.06.2011 do 20.02.2019, keď podľa žaloby došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21.08.2013.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia Občianskeho zákonníka i zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá za účinnosti zák. č. 258/2001 Z. z., preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, nakoľko ju odporca uzatvoril ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Poskytnutie úveru v dojednanej výške, spôsob splácania, vrátane výšky mesačných splátok, porušenie zmluvných povinností splácať úver riadne a včas zo strany odporcu i výška nezaplateného zostatku úveru nebola medzi účastníkmi sporná. Pokiaľ navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 28.08.2014 a zmluvné strany si dojednali plnenie v splátkach, splátky, ktorých splatnosť nastala pred 28.08.2011 (splátky splatné od 20.06.2011 do 20.08.2011), sú v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa premlčané. Jedná sa teda o 3 splátky, v ktorej časti súd žalobu zamietol. Pokiaľ ide o zmluvný úrok, nakoľko k zosplateniu úveru došlo 21.08.2013, uvedeným dňom boli splatné aj úroky istiny úveru, preto po tomto dátume navrhovateľovi zmluvné úroky neprislúchajú. Celkovo priznaná suma na istine tak predstavuje 7.010,61 Eur a na navrhovateľom vyčíslených úrokoch z omeškania 8,50 % zo splátok splatných od 21.09.2011 do 31.08.2013, t.j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, predstavuje po vyčíslení sumu 206,28 Eur. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcovi splácať navrhovateľovi priznanú sumu v mesačných splátkach po 80,00 Eur, keď v tomto smere zohľadnil nepriaznivú sociálnu situáciu na strane odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu v tej časti, v ktorej bol žalobný návrh zamietnutý, podal odvolanie navrhovateľ.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, t.j. absolútny obchodno-závazkový vzťah. Navrhovateľ v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, ako i na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (Krajský súd v Banskej Bystrici, v Trnave, v Prešove, v Žiline). Navrhovateľ nesúhlasil ani s nepriznaním riadneho úroku zo splátok splatných po zosplatení úveru. Mal za to, že má nárok na riadne úroky aj po zosplatení úveru, ktorú skutočnosť možno odvodiť z viacerých ustanovení Obchodného zákonníka, najmä z ustanovení § 503 ods. 3, § 505 a § 506.

Odporca svoje vyjadrenie k odvolaniu obmedzil len na konštatovanie, že s odvolaním nesúhlasí.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie navrhovateľa bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. otázky vzťahu použitia Občianskeho a Obchodného zákonníka definitívne normatívne vyriešila, a to ustanovením zavedeným novelizačným bodom 1 čl. II.. V predmetnom bode sa v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na konci pripája veta: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Zákonodarca predmetný novelizačný bod odôvodnil tak, že výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo s touto zmluvou súvisiace, najmä na vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa vždy preferuje priorita Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Z toho plynie, že Občiansky zákonník sa aplikuje aj pri posudzovaní otázky

premlčania, úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani novelizácia zák. č. 102/2014 Z. z. vykonaná zákonom č. 151/2014 Z. z., ktorou bola účinnosť novelizačného bodu 1 čl. II. posunutá na 01.04.2015, a to najmä z dôvodu, že predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expresis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Nakoľko okresný súd na daný prípad správne aplikoval i ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý, ako i od tohto výroku v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v poradí prvého výroku rozsudku okresného súdu nedotkol, nakoľko tento nebol odvolaním napadnutý.

Odporcoví, ktorý bol úspešným účastníkom tohto odvolacieho konania, odvolací súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a zo spisového materiálu nevyplýva, že by mu nejaké trovy odvolacieho konania vznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.